

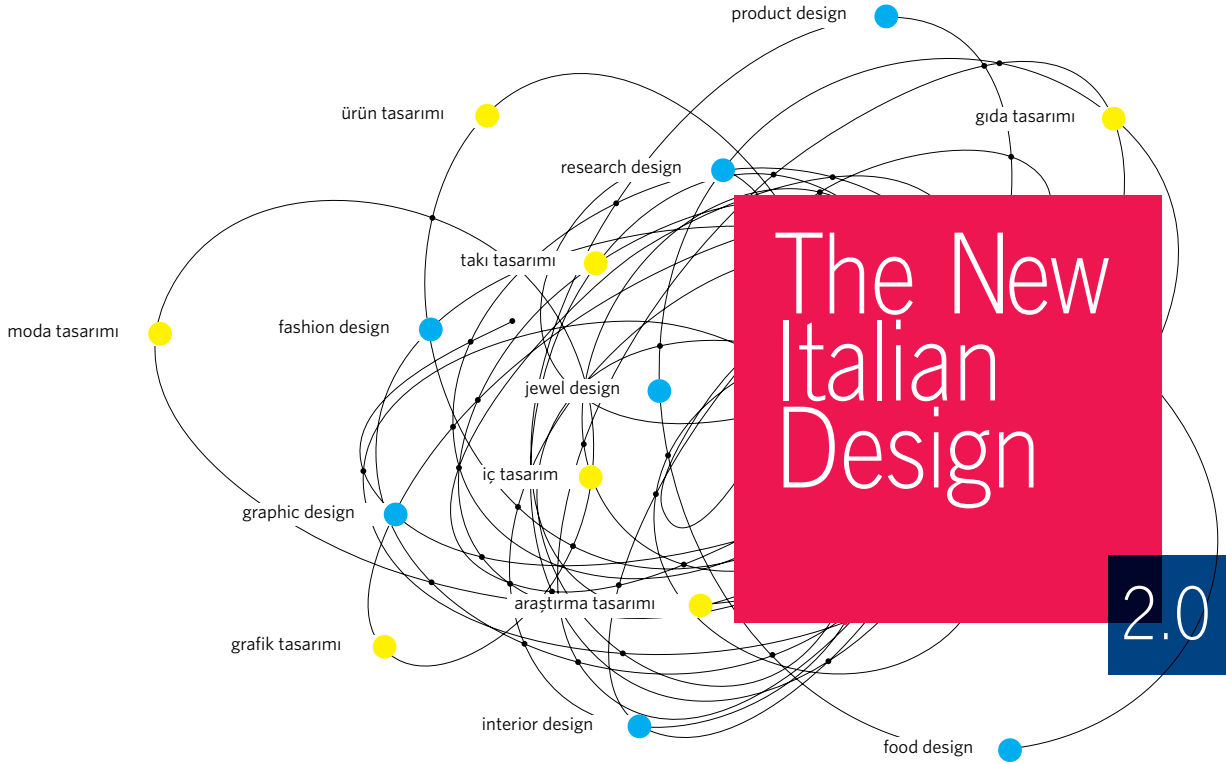
Ministero dello Sviluppo Economico

ITALIA

İtalyan Ticaret Merkezi
İtalya Başkonsolosluğu Ticari İlişkileri Geliştirme Bölümü - İstanbul
Italian Trade Commission
Trade Promotion Department of the Consulate General of Italy

Ambasciata d'Italia
İtalya Cumhuriyeti Büyükelçiliği
Ankara

İTALYAN TASARIM SERGİSİ

10 Aralık 2010 - 23 Ocak 2011

santralistanbul Ana Galeri
Eski Silahtarağa Elektrik Santrali
Kazım Karabekir Cad. No:2 Eyüp - İstanbul

Ziyaret saatleri 10:00-20:00
Pazartesi hariç

santralistanbul

T La Triennale
di Milano
Design
Museum

Exhibition partner

UniCredit

Ayrıntılı bilgi için :

İtalyan Ticaret Merkezi - Tel 0212-373 03 00 - www.iceistanbul.com - istanbul@ice.it

Kitleleri cezbeden meslek - tasarım

Andrea Branzi

Bugün, sorunumuz güncel tasarımı yargılamak değil fakat en azından onu anlamaya çalışmak; nasıl olması gerektiğini açıklamaktan çok gerçekte nasıl olduğunu anlamaktır.

Nitekim genç italyan tasarımcılarının faaliyetlerini, geçen yüzyılda olan ve devam eden bir ilişki olarak değil de artık geçmişte kalmış, tarihi olaylarla belirsiz bir bağı olan, tek ve bağımsız bir fenomen olarak analiz etmek zorundayız. Bu faaliyetlerin, bir öncekinden ne daha iyi ne de daha kötü olduğunu, sadece farklı, orijinaline bağlı kalarak değerlendirilmesi gereken çalışmalar ve hüneler olduklarını gösterir.

Eğer sakince yeni zamana bakarsak, tasarımın XX. yüzyılda çoktan ifade edilmiş olduğuna inanmaktan vazgeçmek zorundayız: ekonomi değişti, politika, teknoloji ve aynı zamanda tasarlanan projelerin amaçları da artık aynı değil.

İtalya'da ve dünyada var olan bu krize rağmen sergilerde ve fuarlarda, üniversitelerde, okullarda bulunan tasarımcı sayısı artmıştır ve katlanarak artmaya devam etmektedir. Bu durum, tüm dünyada tasarımın, yeni ve eski ekonominin büyümesindeki ana etkenlerden biri olmasından kaynaklanıyor; artık tasarımın rolü sadece

estetik problemleri çözmek değil de aynı zamanda yeni ürünler, yeni pazarlar ve yeni ekonomiler icat etmek. Bu yüzden tasarım talebi tüm sanayi sektörlerinde büyük artış göstermekte ve bu sebeple tasarım XXI. yüzyılın kitle mesleği haline gelmektedir. Yeni tasarımcıların dünyası ne o kadar basit ne de içi boştur. Bir zamanlar (çok uzak değil) Milano'da 20'den biraz daha az tasarımcı vardı ve onları çalıştıran endüstriler bir elin beş parmağını geçmiyordu. O dünya bugünün dünyasından çok daha basitti fakat best-seller ve şaheserler üretiyordu: bugün ne nadideler ne de başkaları var. Onların yerine şarkıların söylendiği ama daha sonra hatırlanamadığı bir tip Nashville var. Kişisel olarak savurgan davranışları olan bu yeni neslin zayıf orijinalliğini savunmaya çalışıyorum: genç tasarımcılar, onları tevazu ve sağduyuya davet ederek kendilerini iyi öğütler (dinlenmeyen) vermeye zorlarken, sanki işadamları delilik yapıyormuşcasına, önemli sanayiler için işe yaramaz ürünler, hayal edilemeyecek şeylerin oto üretimini yaptırıyorlar. Bu yüzden ses tonları azaldı, daha az ama hassas izler, daha az politika ve daha çok özel duyarlılık. Stil sorunu

ortadan kalktı; artık farklı diller görülüyor, her sene ilkbaharda (Mobilya Fuarı boyunca) kendini yenileyen fakat asla değişmeyen bir çeşit plankton, semisfere battı. Herşeyin düşünülmüş ve tasarlanmış olduğu düşünülse de halen koltuklar, divanlar, lambalar, masalar ve sandalyeler satılmaya devam ediyor: sanki bu sektörde gelişmenin (ve pazarın) sınırı yokmuş gibi. Bu yüzden sanki yeni bir tasarımdan değil de felsefi bir metafordan bahsediyor gibiyiz (belki de öyle) çünkü fiziksel bir olaydan çok bir ruh hali kastediliyor: halen tarihçilerin, eleştirmenlerin üzerinde konuşmadığı, alt tonda geliştirilen edebi bir durum. Tasarım böyle tasarımcının cinsinden bağımsız olarak küresel anlamda bir dışı oluyor: yakalaması zor, hassas ve duyarlı. Az testesteronlu ama zeki. Böyle bu tasarımcıların (hemen hemen tasarımsız) yeni nesli bana huzur için Pagan İmparatorluğunun ağır hiyerarşisine karşı çıkan, ilk Paleo Hristiyanlarını (din olmadan) hatırlatıyor: onlarda faydasızdan, otobiyografiden, işe yaramazdan, ulusaldan, aşağıdan başlayarak dünyanın yeniden yapılanmasını yaşıyorlar. Yeni bir dünyayı temsil ediyorlar; ama programsız ve bunu ilan etmeden.